

“मीठो बच्चे- मीठो बाबा र मीठो राजधानीलाई याद गर्नु भन्ने धेरै-धेरै मीठो बन्छौ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले कुनचाहिँ पुरुषार्थ गरेर मनुष्यबाट देवता बन्छौ ?

उत्तर:- तिमीले अहिले ज्ञानसरोवरमा डुबुल्की लगाएर ज्ञानपरी बन्छौ, ज्ञान स्नानले तिम्रो चालचलन बदलिँदै जान्छ । जति पनि अवगुण छन्, निस्कँदै जान्छन् । बाबा र विष्णुपुरीलाई याद गरेर तिमी पावन देवता बन्छौ । देवताहरूमा पवित्रताको नै आकर्षण हुन्छ । यही कारणले मनुष्यहरू, देवताका मन्दिरहरूमा टाढैबाट खिचिएर जान्छन् ।

गीत:- हाम्रो तीर्थ न्यारे हैं.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ । बच्चाहरू नै भाग्यशाली सितारा गायन गरिन्छ । ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा, ज्ञान भाग्यशाली सितारा । ती सूर्य चन्द्रमाले त पृथ्वीलाई मात्र उज्यालो गर्छन्, त्यसैले तिम्रो महिमा गायन गरिएको छ किनकि तिमी हौ ज्ञान सितारा । उनलाई ज्ञान सितारा भनिँदैन । ज्ञानसूर्य नाम सुनेर सम्झन्छन्- सायद त्यो सूर्य ज्ञान स्वरूप होला किनकि सुनेका छन्, ढुङ्गा-माटोमा पनि भगवान् हुनुहुन्छ । त्यसैले सूर्यलाई धेरै मान्छन् । आफूलाई सूर्यवंशी कहलाउँछन् । सूर्यको पूजा गर्छन्, भण्डा पनि सूर्यको हुन्छ । तिम्रो छ, त्रिमूर्तिको भण्डा । कति अनौठो छ । त्यसमा लेखिएको पनि छ सत्यमेव जयते । वास्तवमा विश्वमाथि विजय त उहाँले नै प्राप्त गराउनुहुन्छ । तिमी हौ शिवशक्ति पाण्डव सेना । उनीहरूले नाम राखिदिएका छन्- त्रिमूर्ति मार्ग, त्रिमूर्ति हाउस । यसको अर्थ पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- यी त्रिमूर्तिद्वारा मैले के कर्तव्य गराउँछु । ब्रह्माद्वारा स्थापना..... । उनीहरूले त्रिमूर्तिबाट शिवलाई निकालेर चित्र खण्डित गरिदिएका छन् । अहिले तिमीले जान्दछौ- यो त्रिमूर्तिको चित्रमा कति रहस्य छ । सत्य शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा राजाई दिनुहुन्छ । हामी बच्चाहरूले शिवबाबाद्वारा कल्प पहिले जस्तै फेरि पवित्रता, सुख-शान्ति र सम्पत्तिको राज्य लिइरहेका छौं । पढाइ सदैव ब्रह्मचर्यमा नै पढिन्छ । अहिले त कोही-कोहीले विवाह पछि पनि पढाइ गर्छन् किनकि आम्दानी धेरै हुन्छ । यहाँ तिम्रो आम्दानी अनगिन्ती छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- शिवबाबा, हामीलाई विश्वको मालिक बनाउन आउनुभएको छ । श्रीमत श्रेष्ठ भनेर गायन गरिएको छ । बाबाका बच्चा बन्थे त्यसैले अवश्य बाबाको मतमा चलनु छ । भाइ-भाइको मतमा होइन । त्यो त अनेक जन्म चल्यो, त्यसबाट केही फाइदा भएन । अब बाबाको मतमा चलनु छ । साधु-सन्त आदि सबै भाइ-भाइ हुन् । अहिले बाबा आउनुभएको छ उच्च मत दिन । प्राकृतिक उपचारको पनि धेरै औषधि गर्छन् । त्यो हो सबै अल्पकालको लागि । यो हो २१ जन्मको लागि प्राकृतिक उपचार । उनीहरूले भन्छन्- चिसो पानीमा स्नान गर । यो गर, खान-पानको परहेज गर । यहाँ त्यो खान-पानको कुरा छैन । यहाँ त मीठा बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- अब मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी धेरै मीठो बन्छौ । देवताहरू मीठा हुन्छन् नि, उनीहरूमा कति आकर्षण रहन्छ । पहिले शिवका मन्दिर पनि अग्ला-अग्ला पहाडहरूमा बन्थे । मनुष्य पैदल हिँडेर साक्षात्कार गर्न जान्थे किनकि पवित्रताले खिच्यो । देवताहरू जब पवित्र थिए, विश्वमाथि राज्य गर्थे । अहिले उनीहरूको चित्रको अगाडि गएर वन्दना, नमन गर्छन् । अहिले उहाँ मीठा बाबाको याद त सबैले गर्छन् । उहाँलाई आउनु पनि यहीँ छ । अवश्य उहाँद्वारा वैकुण्ठको धेरै सुख मिल्छ, त्यसैले त उहाँलाई याद गर्छन् । जब रावणराज्यको अन्त्य हुन्छ, तब बाबा आएर स्वर्गको राजाई दिनुहुन्छ । बाबा यहाँ नै आउनुहुन्छ ।

२०७३ मंसिर १० शुक्रबार २५-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

शिवजयन्ती पनि यहाँ मनाउँछन् तर उहाँसँग के मिल्छ, कसैलाई थाहा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमी बच्चाहरूलाई मीठो बनाउन। तिमी कति फोहोरी बनेका थियौ। बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, अहिले तिमीलाई सबै ज्ञान मिलिरहेको छ। बीजलाई नै सारा ज्ञान हुन्छ नि। उहाँ बीज हुनुहुन्छ, सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ र फेरि ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, सत्य बोल्नुहुन्छ। उहाँ पनि आत्मा हुनुहुन्छ, तर परम हुनुहुन्छ। परम आत्मा अर्थात् परमात्मा। उहाँ सदैव परमधाममा रहनुहुन्छ, सर्वोच्च हुनुहुन्छ। धेरैले भन्छन्— नाम-रूपबाट अलग हुनुहुन्छ। तर नाम-रूपबाट अलग कुनै पनि वस्तु हुँदैन। उहाँको नाम हो शिव। सबैले उहाँको पूजा गर्छन्, उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। अहिले आउनुभएको छ। पहिले हामी देह-अभिमानी थियौं। अहिले बाबाले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! आत्म-अभिमानी भव। गीतामा पनि छ— म एकलाई याद गर। केवल त्यसमा शिवको सट्टा कृष्णको नाम राखिदिएकाले खण्डन भएको छ। फेरि पनि पुस्तक पढ्नाले कहाँ राजाई मिल्छ र ? राजाई हुन्छ, सत्ययुगमा। अवश्य बाबा संगममा आउनुहुन्छ। अहिले ड्रामा अनुसार भक्ति पूरा हुन्छ। भक्ति पछि हुन्छ ज्ञान। यो हो पुरानो दुनियाँ, सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ। सत्ययुगमा सूर्यवंशीले राज्य गर्थे। यो हो राजयोग, नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्ने। सत्ययुगमा यिनीहरूको राज्य थियो। अहिले कलियुगमा हेर के छ ? अहिले तिमीले सत्ययुगमा जानको लागि फेरि पढिरहेका छौ। भक्तिमार्गका जति पनि यतिका वेद-शास्त्र आदि छन्, त्यसलाई छोड्नुपर्छ। ज्ञान मिल्यो, अब भक्तिको आवश्यकता छैन। ज्ञानद्वारा हामी विश्वको मालिक बन्छौं।

बाबा आउनुभएको छ— भक्तिको फल दिन। ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ। अब हामी पतितबाट पावन पनि अवश्य बन्नु छ किनकि पतित त फर्किएर जान सक्दैनन्। मुक्तिधाममा पनि सबै पावन आत्माहरू रहन्छन्। सुखधाममा पनि सबै पवित्र रहन्छन्। अहिले कलियुगमा सबै पतित छन्। अब उनीहरूलाई पावन कसले बनाउँछ ? पतित-पावन हुनुहुन्छ एक बाबा। अब बाबा भन्नुहुन्छ— म यिनको धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा आउँछु। सबैभन्दा धेरै नम्बरवन भक्त यी दादा थिए। यिनलाई फेरि ब्रह्मा भन वा लक्ष्मी-नारायणको आत्मा भन। यो बडो महीन बुझ्नुपर्ने कुरा छ। विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा र ब्रह्माको नाभिबाट विष्णु निस्किए.... विष्णु ८४ जन्मपछि ब्रह्मा बन्छन्। यो कुरा कुनै शास्त्रहरूमा छैन। बाबा पनि गीतापाठी थिए। जब ज्ञान आयो, देखे बाबाले त विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ, विष्णुको साक्षात्कार पनि भयो अनि तुरुन्तै गीता आदि छुट्यो। बाबाको प्रवेशता थियो नि। फेरि कहिल्यै हात पनि लगाइन्नं। एक बाबालाई नै याद गर्न थालें। यिनले भन्छन्— मैले पनि उहाँ बाबाबाट सुन्न थालें। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मैले जब बच्चाहरूलाई सुनाउँथे, त्यतिबेला यिनले पनि सुन्थे। यिनको तनमा म प्रवेश गरेर आएको छु, त्यसैले यिनको नाम राखिएको छ अर्जुन। शास्त्रमा घोडाको रथ देखाएका छन्। कति फरक छ। घोडा गाडीमा एउटालाई मात्र बसेर ज्ञान दिए होलान् ? अहिले तिमीले जान्दछौ, यो कसरी हुन सक्छ ? तिमीले यथार्थमा देखिरहेका छौ— बाबाले कसरी पढाउनुहुन्छ ! कति सेन्टर छन्। त्यसैले पढाउनको लागि अवश्य पाठशाला चाहिन्छ, नकि युद्धको मैदान। बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ। सत्ययुगमा कुनै शास्त्र हुँदैनन्। मैले अहिले ज्ञान सुनाउँछु। सत्ययुगमा त आवश्यक नै छैन। पुरानो दुनियाँका जे जति छन्, ती सबै खरानीमा मिल्छन्। यो राजस्व अश्वमेध यज्ञ हो। अश्व, यो रथलाई भनिन्छ, यसलाई पनि स्वाहा हुनु छ। आत्मा बाबाको बन्यो फेरि यो पुरानो शरीर पनि खतम हुन्छ। कृष्णपुरीमा यो फोहोरी शरीर कहाँ

२०७३ मंसिर १० शुक्रबार २५-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
 लगिन्छ र ? आत्मा अमर हुन्छ । होलीमा देखाउँछन्— कोकी जल्छ, धागो जल्दैन । बाबाले फेरि
 बेहदका कुरा सम्झाउनुहुन्छ— अहिलेसम्म जे सुनेका छौ, त्यो भुल । अहिले विश्व भुटो खण्ड बनेको
 छ, हिजो सत्य खण्ड थियो । सत्य खण्ड बाबाले बनाउनुभयो फेरि रावणले भुटो खण्ड बनायो । यो
 रावण सबैको पुरानो दुस्मन हो । जसले जे भन्छ, त्यसैमा चल्छन् । जस्तै देलवाडा मन्दिरमा
 आदिदेवको नाम महावीर राखिदिएका छन् । महावीर हनुमान्लाई भनिन्छ । अब कहाँ उनी, कहाँ
 यिनी । यो मन्दिरमा हुबहु तिम्रो यादगार छ । माथि स्वर्ग, तल तपस्या । आदिनाथको मूर्ति सुनको
 बनाएका छन् । भन्छन् नि— पहिले सुनको चिडिया थियो । यहाँ जति सुन अरू कुनै ठाउँमा थिएन ।
 सुनका महल बनेका थिए । छतमा, भित्तामा हीरा-जुहारत लागेका थिए । मन्दिरमा कति हीरा-जुहारत
 थिए, जुन सबै लुटेर लगे । लगेर मस्जिदहरूमा लगाए । त्यतिबेला कति मूल्य थियो होला ? अथाह धन
 थियो, त्यसैले त लुटेर लगे । यो सबैले जान्दछन्— प्राचीन भारत धेरै साहुकार थियो । अहिले कति
 गरिब बनेको छ । गरिब माथि दया लाग्छ । रावणले कति विपन्न बनाएको छ । बाबाले फेरि सम्पन्न
 बनाउनुहुन्छ । यो बेहदको नाटक हो, यसको आदि, मध्य, अन्त्यलाई कसैले पनि जान्दैन । बाबा
 ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । यस्तो पनि होइन— सबैको भित्र के छ ? बसेर हेर्छु । यो सबै ड्रामामा
 निश्चित छ । जे पाप गरिन्छ, त्यसको सजाय त मिल्छ नै । मलाई त भन्छन् नै ज्ञानका सागर,
 पतित-पावन । पुकार्छन्— हे बाबा आउनुहोस्, आएर हामीलाई ज्ञान दिनुहोस्, पावन बनाउनुहोस् ।
 त्यसैले मैले यो काम आएर गर्छु । बाँकी शास्त्रहरूको जुन कुरा छ, बाबा भन्नुहुन्छ— त्यसलाई बिर्सर
 जुन मैले सुनाउँछु त्यो सुन । अहिले बाबाद्वारा राजयोग सिकिरहेका छौ । फेरि सूर्यवंशी बन्छौ । फेरि
 चन्द्रवंशी, वैश्यवंशी, शूद्रवंशी बन्छौ । यो ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ । सत्ययुगमा सबै बिसिन्छौ । वहाँ
 बाबालाई कसैले याद गर्दैन । वर्सा मिल्यो, फेरि याद किन गर्ने ? कति राम्रोसँग सम्झाइन्छ । यो कुरा
 कुनै शास्त्रहरूमा छैन । वृक्षपति हुनुहुन्छ नै बाबा । उहाँले भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । रचयिता एक
 हुनुहुन्छ वा ढुंगा-माटोमा पनि रचयिता हुन्छन् ?

बाबाले भन्नुहुन्छ— रावणले तिम्रो बुद्धि कति बिगारिदिएको छ । ठूला-ठूला विद्वान्लाई अहंकार कति
 हुन्छ । बाबालाई चिनेकै छैनन् । न रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले
 तिमीलाई राजाई दिएको थिएँ । तिमीले सबै धन-सम्पत्ति खतम गर्‍यो, अहिले भिख मागिरहेका छौ,
 त्यसैले आसुरी सम्प्रदाय भनिएको छ । देवताहरूको कति महिमा गाइएको छ । फेरि भन्छन्— हामी
 निर्गुणमा कुनै गुण छैन । अब तिमी बच्चाहरूले गुण धारण गर्नु छ । अवगुणहरूलाई निकालिदेऊ ।
 रावणले तिमीलाई बाँदर जस्तो बनाइदिएको छ । बाबाले अब तिमीलाई देवता बनाउनुहुन्छ । जसमा
 ५ विकार हुन्छन्, उसलाई बाँदर भनिन्छ (नारदको उदाहरण) । अहिले तिम्रो चलन बदलिँदै गएको
 छ, फेरि तिमी देवता बन्छौ । यस ज्ञान सरोवरमा डुबुल्की लगाएर हामी ज्ञानपरी बन्छौ । उनीहरूले
 फेरि पानीलाई मानसरोवर सम्झेका छन् । यो हो ज्ञान स्नानको कुरा । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्—
 बाबाले हुबहु ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै हामीलाई सम्झाइरहनु भएको छ । यसमा कुनै संशय हुन
 सक्दैन । पतित-पावन बाबालाई र विष्णुपुरीलाई याद गर्‍यो भने तिमी पावन बन्छौ । मनुष्यले
 मुक्तिका लागि कति टाउको दुखाउँछन् तर घर कहाँ हो ? कसैलाई पनि थाहा छैन । कसैले
 सम्झन्छन्— आत्मा लीन हुन्छ । कसैले सम्झन्छन्— आत्माले अर्को शरीर लिन्छ । अनेक मत छन्,
 बाबालाई कसैले जानेकै छैनन् । सारा दुनियाँले मानेका छन्— कृष्ण भगवानुवाच । यहाँ बाबा

२०७३ मंसिर १० शुक्रबार २५-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
भन्नुहुन्छ— शिव भगवानुवाच । कति रात-दिनको फरक छ । नाम नै एकदम फेरिदिएका छन् ।
अच्छा !

मीठा-प्यारा बच्चाहरू बापदादा दुवैले भन्नुहुन्छ । दुवैका बच्चा हुन् नि । यिनी पनि विद्यार्थी, तिमी
पनि विद्यार्थी । यिनले पनि पढिरहेका छन् । जसले विश्वलाई पावन बनाउने सेवामा छन्, उनीहरू नै
बच्चा हुन् । जो पावन बन्दैनन्, उनीहरूलाई देखेर पनि बाबाले वास्ता गर्नुहुन्न । सम्भन्नुहुन्छ— सजाय
खाएर फेरि आएर भान्से बन्छन् । जो पावन बन्छन्, उनीहरू विश्वको मालिक बन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मीठो बन्नको लागि मीठा बाबालाई धेरै प्यारले याद गर्नु छ । सच्चा बाबासँग सच्चा रहनु
छ । एक बाबाको श्रेष्ठ मतमा चलनु छ ।
- २) पुरुषार्थ गरेर सम्पूर्ण बन्नु छ । विश्वलाई पावन बनाउने सेवा गर्नु छ । कुनै पनि कुरामा
संशय गर्नु हुँदैन ।

वरदानः— संकल्पको इसाराद्वारा सारा कारोबार चलाउने सदा प्रकाशको ताजधारी भव

जो बच्चा सदा हल्का रहन्छ, उसको संकल्प वा समय कहिल्यै व्यर्थ जाँदैन । त्यही
संकल्प उठ्छ, जुन हुनेवाला हुन्छ । जसरी बोलेर कुरालाई स्पष्ट गरिन्छ, त्यसैगरी
संकल्पद्वारा सारा कारोबार चल्छ । जब यस्तो विधि अपनाउँछौ, तब यो साकार वतन
सूक्ष्मवतन बन्छ । यसको लागि मौनको शक्ति जम्मा गर, प्रकाशको ताजधारी बन ।

स्लोगनः— यस दुःखधामबाट किनारा गन्यौ भने कहिल्यै दुःखको लहर आउन सक्दैन ।